

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

м. Краматорськ

07.08.2025

Старший слідчий в особливо важливих справах відділу СУ ГУНП в Донецькій області капітан поліції Мітін Лев Євгенович, розглянувши матеріали кримінального провадження, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 42021000000002098 від 11.10.2021 за ознаками вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для повідомлення особи про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст. ст. 36, 42, 276, 277, 278 КПК України, –

ПОВІДОМИВ:

Кожухова Руслана Валерійовича,
18.12.1986 року народження, уродження
м. Донецька, громадянина України, раніше не
судимого, відоме місце реєстрації та
проживання: м. Донецьк, вул. Коротченка,
буд. 6,

про те, що він підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

Фактичні обставини кримінального правопорушення, у вчиненні якого підозрюється Кожухов Руслан Валерійович.

З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією Російської Федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент РФ оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення ЗС РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п. п. 1, 3 Висновку 300(2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п. п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді

відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, Конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Згідно з ч. 1 ст. 4 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 (далі – ЖК (IV)) особами, що перебувають під захистом цієї Конвенції, є ті, хто в будь-який момент та за будь-яких обставин опиняються, у разі конфлікту чи окупації, під владою сторони конфлікту або окупаційної держави, громадянами яких вони не є.

Згідно зі ст. ст. 27, 29 ЖК (IV) особи, що перебувають під захистом, мають право за будь-яких обставин, на особисту повагу, повагу до своєї честі, права на сім'ю, їхніх релігійних переконань та обрядів, звичок та звичаїв. До них завжди слід ставитися гуманно й захищати їх, зокрема, від будь-якого акту насильства чи залякування, від образ та цікавості натовпу. З урахуванням положень стосовно здоров'я, віку та статі, сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, має право поводитися з усіма ними однаково, без жодної дискримінації, зокрема стосовно раси, релігії або політичних переконань. Сторона конфлікту, під владою якої є особи, що перебувають під захистом, відповідає за поведження своїх представників із цими особами, причому це не знімає особистої відповідальності з таких представників.

Положеннями ст. ст. 31, 32 ЖК (IV) передбачено, що жодний примус фізичного чи морального порядку не може застосовуватися до осіб, які перебувають під захистом, зокрема з метою отримання від них або від третіх осіб якихось відомостей; забороняється застосування будь-яких заходів, які можуть завдати фізичних страждань або призвести до знищення осіб, що перебувають під захистом, які є під владою Високих Договірних Сторін. Ця заборона поширюється не лише на тортури, тілесні покарання, калічення особи, що перебуває під захистом, а й на будь-яке інше брутальне поведження з боку як цивільних, так і військових властей.

Відповідно до ст. 47 ЖК (IV) особи, що перебувають під захистом, які знаходяться на окупованій території не будуть у жодному разі та жодним чином позбавлені переваг цієї Конвенції у зв'язку з будь-якими змінами, запровадженими стосовно керівних установ чи управління цією територією внаслідок її окупації, або у зв'язку з будь-якою угодою, укладеною між властями окупованої території та властями окупаційної держави, або у зв'язку з анексією окупаційною державою всієї або частини окупованої території.

У свою чергу нещодяне поведження з особами, які перебувають під захистом, відповідно до ст. 147 ЖК (IV), є серйозним порушенням.

Статтею 11 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (далі – ДП I), передбачено, що фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи в результаті ситуації, зазначеної у статті 1, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожують фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, та які або порушують будь-яку із заборон, що містяться в пунктах 1 і 2, або не виконують вимог пункту 3, є серйозним порушенням цього Протоколу.

Згідно до ч. ч. 1, 2 ст. 75 ДП I заборонені й будуть залишатися забороненими в будь-який час і в будь-якому місці такі дії, незалежно від того, чиняться вони представниками цивільних чи воєнних органів: насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, зокрема катування всіх видів – фізичні чи психічні, тілесні покарання, знущання над людською гідністю, зокрема, принижуюче й образливе поводження, погрози вчинити будь-яку з вищезазначених дій.

Без шкоди для застосування Конвенцій і цього Протоколу серйозні порушення цих документів розглядаються як воєнні злочини (ст. 85 (5) ДП I).

Відповідно до ст. 8(2)(a)(ii) Римського Статуту Міжнародного кримінального суду катування є воєнним злочином.

Починаючи з весни 2014 року, невстановлені представники окупаційної влади РФ спрямували свою діяльність на створення незаконних т.зв. органів влади на тимчасово окупованій території Донецької області, всупереч порядку, передбаченого чинним законодавством України.

Одним з таких органів є т.зв. міністерство внутрішніх справ ДНР (далі – МВС ДНР), очолюване т.зв. міністром Дікім О.О. (якого заочно засуджено вироком Держинського міського суду від 06.07.2017 за ч. 1 ст. 258-3 КК України), створене, зокрема для переслідування проукраїнські налаштованих цивільних осіб всупереч вимогам законодавства України та норм міжнародного гуманітарного права.

У травні 2014 року у складі т.зв. МВС ДНР як підрозділ розпочало діяльність т.зв. управління боротьби з організованою злочинністю (далі – УБОЗ МВС ДНР), яке після окупації 05.07.2014 м. Донецька розташовувалось за адресою: Донецька область, м. Донецьк, Ленінський район, вул. Ізюмівська, буд. 5.

За вищенаведених обставин, громадянин України Кожухов Руслан Валерійович, обіймаючи посаду т.зв. заступника начальника відділу тактичної та стратегічної розвідки УБОЗ МВС ДНР, перебуваючи на території т.зв. УБОЗ МВС ДНР за вищевказаною адресою, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, діючи умисно, за попередньою змовою із іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками т.зв. УБОЗ МВС ДНР (стосовно яких досудове розслідування триває), всупереч

вимогам міжнародного гуманітарного права щодо законів та звичаїв війни, у березні 2017 року та березні 2022 року вчинив дії, пов'язані із жорстоким поводженням з цивільним населенням у формі катування (тортур).

Епізод щодо

16.03.2017 приблизно о 15:00 громадянин України р.н., на перетині вулиць Університетська та Ватутіна у м. Донецьк із застосуванням фізичного насильства був затриманий представниками т.зв. УБОЗ МВС ДНР, зокрема Кожуховим Р.В., за підозрою у терористичній діяльності та доставлений до т.зв. бази МДБ ДНР за адресою: м. Донецьк, Будьонівський район, вул. Світлого шляху, 3.

Після декількох днів утримання на території т.зв. бази МДБ ДНР, приблизно 23.03.2017, Кожухов Р.В., діючи за попередньою змовою групою осіб спільно з іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками т.зв. УБОЗ МВС ДНР (стосовно яких досудове розслідування триває) перевезли за місцем мешкання останнього за адресою: м. Донецьк, Київський район, вул. Щорса, 41, кв. 1, де катували протягом двох днів.

При цьому Кожухов Р.В., усвідомлюючи, що як цивільна особа перебуває під захистом норм міжнародного гуманітарного права, демонструючи особисту владу та з метою отримання від потерпілого інформації щодо його співпраці із СБУ, як самотійно так і спільно з іншими учасниками т.зв. УБОЗ МВС ДНР неодноразово наносив множинні удари руками та ногами по різних частинах тіла, голові, животу, в області нирок, застосовували удушення. При цьому майже весь час потерпілого тримали у кайданках та з мішком на голові, зрідка знімаючи для того, щоб показати світліни для впізнання. Також у цей час погрожували вивести у лісосмугу та розстріляти.

У подальшому, 24.03.2017 перевезли до приміщення т.зв. УБОЗ МВС ДНР за адресою: м. Донецьк, Ленінський район, вул. Ізюмівська, буд. 5, де утримували до 19.08.2017.

У вказаний період з 24.03.2017 по 19.08.2017 неодноразово (1-2 рази на тиждень) доставляли з камери, де він утримувався, до одного з адміністративних приміщень т.зв. УБОЗ МВС ДНР для допитів, під час яких катували останнього.

При цьому Кожухов Р.В. спільно з іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками т.зв. УБОЗ МВС ДНР (стосовно яких досудове розслідування триває), усвідомлюючи, що як цивільна особа перебуває під захистом норм міжнародного гуманітарного права, діючи умисно, з метою отримання показань та примусити потерпілого взяти на себе відповідальність за злочини, яких той не скоював, наносили удари руками та ногами в область голови та нирок, а також застосовували електричний струм.

Так, діючи за вказівкою Кожухова Р.В., невстановлені учасники т.зв. УБОЗ МВС ДНР саджали на стілець, фіксували руки та ноги

клейкою стрічкою, знімали штани, після чого помістивши на його статевому члені та вусі оголені кінці електричних дротів від предмета, зовні схожого на військово-польовий телефонний апарат ТА-57, пропускали через його тіло електричний струм, поливаючи потерпілого водою, що водночас посилювало болісні відчуття. Вказану процедуру повторювали приблизно три рази за весь час утримання на території т.зв. УБОЗ МВС ДНР.

В результаті вищезазначених протиправних дій завдано сильних фізичних та моральних страждань.

Епізод щодо

Громадяни України р.н., був затриманий 23.03.2022 представниками окупаційної влади РФ за підозрою у вчиненні дій, спрямованих проти «ДНР», після чого його помістили до т.зв. УБОЗ МВС ДНР, що за адресою: м. Донецьк, вул. Ізюмівська, буд. 5, де він утримувався до 24.03.2022.

У вказаний період Кожухов Р.В., перебуваючи в одному з адміністративних приміщень т.зв. УБОЗ МВС ДНР, усвідомлюючи, що як цивільна особа перебуває під захистом норм міжнародного гуманітарного права, діючи умисно, з метою отримання показань щодо діяльності працівників поліції України проти ДНР та примусити перейти на службу в «ДНР», віддавав вказівки іншим невстановленим в ході досудового розслідування учасниками т.зв. УБОЗ МВС ДНР (стосовно яких досудове розслідування триває) на катування шляхом побиття та застосування електричного струму.

Так, на виконання вказівок Кожухова Р.В., невстановлені в ході досудового розслідування учасники т.зв. УБОЗ МВС ДНР в ході допиту періодично наносили удари руками і ногами по різних частинах тіла , який сидів на стільці із заведеними за спину руками у кайданках, та декілька разів застосували предмет, зовні схожий на військово-польовий телефонний апарат ТА-57, пропускаючи електричний струм через його тіло.

В результаті вищезазначених протиправних дій завдано сильних фізичних та моральних страждань.

Враховуючи викладене, Кожухов Р.В., будучи т.зв. заступником начальника відділу тактичної та стратегічної розвідки УБОЗ МВС ДНР, усвідомлюючи наявність міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, діючи умисно, за попередньою змовою із іншими невстановленими в ході досудового розслідування учасниками т.зв. УБОЗ МВС ДНР (стосовно яких досудове розслідування триває), у порушення вимог ст. ст. 27, 29, 31, 32 Женевської Конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949, ст. ст. 11, 75 Додаткового протоколу від 08.06.1977 до Женевських конвенцій від 12.08.1949, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), вчинив дії, пов'язані із жорстоким поводженням з цивільним населенням у формі катування (тортур).

Таким чином, Кожухов Руслан Валерійович обгрунтовано підозрюється у жорстокому поводженні з цивільним населенням, за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438 КК України.

ПРАВА ПІДОЗРЮВАНОВОГО

Кримінальний процесуальний кодекс України

Стаття 42. Підозрюваний, обвинувачений

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і зустріч із ним незалежно від часу в робочі, вихідні, святкові, неробочі дні до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - зустрічі без обмеження в часі та кількості у робочі, вихідні, святкові, неробочі дні; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних діях; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів для оплати такої допомоги
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;
- 13) заявляти відводи;
- 14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;
- 15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;
- 16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;
- 17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний має також інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний зобов'язаний:

1) прибувати за викликом до суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк – заздалегідь повідомити про це суд;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

На всіх стадіях кримінального провадження, до виходу суду до нарадчої кімнати для ухвалення вироку, між прокурором та підозрюваним чи обвинуваченим може бути укладена угода про визнання винуватості щодо особливо тяжких злочинів, вчинених за попередньою змовою групою осіб, організованою групою чи злочинною організацією або терористичною групою за умови викриття підозрюваним, який не є організатором такої групи або організації, злочинних дій інших учасників групи чи інших, вчинених групою або організацією злочинів, якщо повідомлена інформація буде підтверджена доказами.

Про підозру мені повідомлено, письмове повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки підозрюваного вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені.

Підозрюваний

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2025 року.

Захисник

«___» год. «___» хвилин «___» _____ 2025 року.

Повідомлення про підозру здійснив:

Старший слідчий в ОВС відділу СУ

ГУНП в Донецькій області

капітан поліції

Лев МІТІН

ПОГОДЖЕНО

Процесуальний керівник -

прокурор відділу процесуального керівництва

та підтримання публічного обвинувачення

управління протидії злочинам, вчиненим

в умовах збройного конфлікту,

Донецької обласної прокуратури

Сергій КНИШ